

Badische Landesbibliothek Karlsruhe

Digitale Sammlung der Badischen Landesbibliothek Karlsruhe

Historia Zaringo Badensis

Schöpflin, Johann Daniel

Carolsruhae, 1763

Caput IV. Systema alsaticum

[urn:nbn:de:bsz:31-295084](#)

CAPUT IV.

SYSTEMA ALSATICUM
VIGNIERII, HERRGOTTI ET NOSTRUM.

§. I

Systematis tertii, quod expositurus sum, auctor est, Systema Vignierii quem supra indicavi, HIERONYMUS VIGNIERIUS, Gallo - Bleensis, qui A. MDCXLIX. illud publicavit Lutetiae.^(a) Hic à Guntramno. Divite, Habsburgicæ Domus certo fatore, qui seculi X. medio vixit, per Alsaticos Egishemii Comites ad Etichonem usque, Alsatiæ Ducem, circa A. 693. mortuum, per continuas generationes ascendit, unde ALSATICUM appellamus SYSTEMA.

Systema hoc Zaringos inter atque Habsburgicos nexum à Guntramno quoque Divite derivat; sed non per Landelinum II

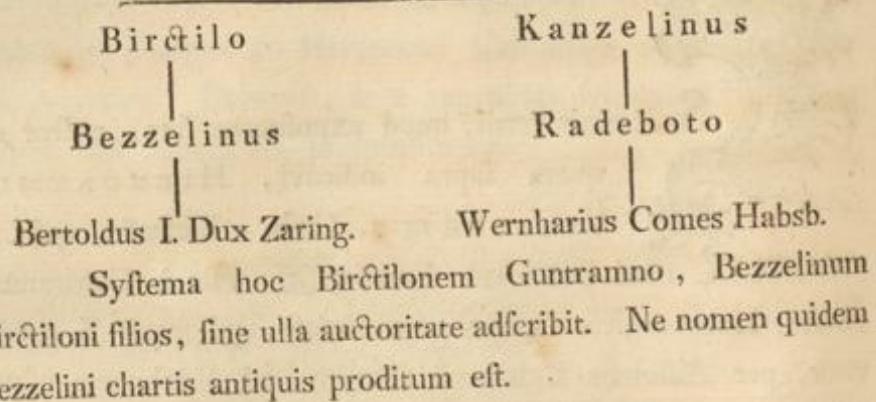
^(a) Libri Rubrum est: „Origine des Maisons d'Alsace, de Lorraine, d'Autriche „& de Bade, fol.

D

CAP.

à Guillimanno effictum Guntramni nepotem, sed per Birtilonem, quem Guntramni filium, Landelini I. vel potius Kancelini fratrem, natu juniorem, constituit; illum nempe, qui Monasterium Sulzbergense A. 993. instituit. Bertilonem hunc Kanzelino fratrem quoque assignat Guillimannus, sed fratrem improlem. Vignierius contra Zaringorum prosapiam ab eo hunc in modum derivat:

Guntramnus Dives

Systema hoc Birtilonem Guntramno, Bezzelinum Birtiloni filios, sine ulla auctoritate adscribit. Ne nomen quidem Bezzelini chartis antiquis proditum est.

§. II.

Sectato-
res Sy-
stematis
Vignier.

Chifletius, qui *Lumina nova* A. 1647. conscripsit, bienio ante, quam Vignierii comparuerat liber, hypothesi Guillimannianæ adhaerens; triennio post in *Austriaco Stemmata* fecutus est

(v) *Præfat. Apologet. ad Genealogiam Franc.* num. XXIX. 4.*

Vignierum, quod & ipse Chisletii hostis fecit Blondellus (*b*) aliique, qui ab eo tempore Austriaca, Badenia (*c*) & Lotharingica fusius tractarunt.

Ipsi ex Habsburgo-Austriaca Domo prognati Germaniae Cæsares Badenium cum Habsburgicis nexum per Bertilonidas & Bertoldos Zaringenses probarunt.

Rudolphus II. sub cuius auspiciis scripsit Guillimannus, vinculum istud admisit. Leopoldus, in Diplomate, quod A. 1664. FRIDERICO VI. Marchioni Badensi, aurea bulla munitum, Ratisbonæ concessit, in Principis hujus laudes excurrens, diferte prescribit, Marchiones Badenses, ex Regio, & quidem Austriacis & Badensibus communi Habsburgico atque Zaringico sanguine fuisse progenitos, (*d*) quin & omnibus pene Regiis, Electoralibus ac Principum Domibus cognatione & affinitate conjungi.

D 2

(*c*) Huc pertinet JOHANNES GAMANSIUS, *Historia Badensis* ineditus scriptor, Vigniero coætaneus.

(*d*) His verbis: „Wan wir gnediglich angesehen, wahrgenommen und „betrachtet der Hochgebohrnen Wilhelmen und Friderichen beeder „regierender Marggraven zu Baden und Hochberg &c. Baden- „Badisch, und Baden - Durlachischer Linien unserer lieben Vetttern „und Fürsten nit allein aus Kœniglichem und zugleich mit unferm „Erzhauf aus dem uhralten Habsburg - und Zeringischem Stamm

Vignierianum Systema Carolo VI. Imp. placuisse, ipse ex sacro ejus ore intellexi.

Sed & ab Augusta Lotharingiae Domo hoc systema probatum est; quæ in Alfaticis originibus magnos providentiaæ divinæ ductus veneratur; quod illa post tot seculorum spatha cum Habsburgo-Austriacis, agnatis suis, in unum denique redierit corpus.

§. III.

Corre-
ctores
Vignier.
System.

Hæc de Vignieriano Systemate generatim. Partes autem ejus figillatim si spectes, in ordinatione linearum & graduum illud a successoribus Genealogis haud leviter correctum est; ita tamen, ut ipsa ædificii forma, cum præcipuis ejus partibus, salva perstaret.

Enimvero in Etichone, Alsatiæ Duce, subsistere quam debuisset Vignierius, ab eo ad Francicos Palatii Praefectos,

„entsprossenen Herkommens, sondern auch seithero öfters mit „demselben, und vast allen königlichen Europæ Chur- und Fürsten „des Reichs wiederhohler heirathsverwantnus und Sippeschafft &c. Communem hanc Habsburgicorum & Badenfium originem multis persuasit Dominicanus ille Chronicus Colmar. Auctor anonymus, qui de Rudolpho Habsburg. ita scribit: „natus est Rudolphus de progenie „Ducis Zaringizæ. „ Verum nonnisi cognatio per feminas hic intelligitur. Mater enim Rudolphi fuit Heilwigis Kiburgica, quæ ex Anna Zaringiea prodiit.

Leudesium & Erchinoaldum (*e*) ascendit. Ascensus hic ei
excitavit Censores.

Prodiit nimirum ante octo hæc lustra **GEORGIUS** Ab Ec-
ECCARDUS (*f*) qui ex systemate hoc Merovingicos illos Domus cardo
Majores rejecit, illique Leutharios, Alemanniæ Merovingicæ corre-
Duces, substituit, ut eos Etichoni assignaret majores. etum.

Vignierius ergo in descriptione majorum Guntramni
correxit Guillimannum. Vignierum in majoribus Etichonis
correxit Eccardus.

§. IV.

Sed & Eccardo alias Vignierii corrector successit **HERRGOTTUS**, nuper fatis defunctus, qui Eccardianis ^{Nostræ} corre-
emendationibus novas adjecit, uti Eccardianis & Herrgottianis ^{ctiones.}
nos quasdam adjecimus; (*g*) servata tamen præcipua ædificii
forma.

Enimvero Bertoldum ego Duxem Actorum Einsidlenium, (*h*)
quæ Vignierius nondum viderat, auctoritate inductus, constitui

D 3

(*e*) Unde Systema hoc *Erchinoaldinum* quoque appellatur.

(*f*) Liber ECCARDI hoc titulo prodiit: „*Origines Familiaæ Habsburgo-Austriacæ*”, Lipsiae 1721, fol.

(*g*) *Alsatiaæ Illust. Tom. II.* pag. 464, sqq.

(*h*) Apud HERRA. *Genealog. Habsb.* Tom. III. pag. 333. ubi: „Comes Lantoldus

Lantoldi nepotem, qui Lantoldus cum Kanzelino, Guntramni filio idem fuisse existimatur. (i) At supplendus erat mihi hiatus A^ctorum, quae patrem Bertoldi Ducis non produnt. Patrem ergo ei assignavi Bertoldum, Provincialem illum Brisgoviae Comitem, quem Chartae nostrae A. 999. & 1004. memorant; eo minus suspectum, quod filius eodem nomine, eadem dignitate, antequam Dux fieret, in eadem provincia, iisdemque possessionibus, ut infra patebit, conspicuus fuit.

Nec sententiam circa patrem nunc muto. De avo autem Lantoldo nunc aliquantum subdubito, an fatis antiqua sit A^ctorum Einsidensium, quam produxi, auctoritas, ut avus Bertoldi I. Ducis constituantur.

„de Zaringen, avus Berchtoldi Ducis Carinthiae dedit cum uxore sua „Luitgarda duas huobas in Melis. „ *Necrologium Einsidl.* ad Januar.
hæc habet: „Ob. Landolphus Comes de Zeringen avus Bertholdi Comitis „de Zeringen, qui cum uxore sua Luitgarda dedit duas huobas in Melis.

(i) Lantoldum Guillimannus, Vignierius & hujus afeclæ eundem cum Murenium A^ctorum Kanzelino, Guntramni filio, constituunt, non dissentientibus Eccardo atque Herrgotto, quibus & nos hand inviti acceffimus.

§, V.

Certitudo historica rerum Zaringo Badensium à Bertoldo
hoc incipit, qui A. 1077. mortuus est senex, adeoque circa seculi XI. Zaringen
fium
majores.
initia natus. Nativitas patris ergo in adulta seculi X. ætate
inter Bertoldos & Bertilones querenda.

Opus ergo, ut omnes temporum superiorum Dynastas
hujus nominis & Comites inquiramus, in quibus profecto latent
Zaringorum majores.

Bertilo, Piratilo, Pirtilo, vulgari germanorum sermone
Bertel, Bertold, Berchtold, unum idemque nomen enunciatione
modo variat; re ipsa non discrepat. In Brisgovicis octavi, (*l*)
noni, decimique seculorum Chartis ubi Comitum Brisgoviae
mentio, nomina frequenter occurunt.

Chronologicam eorum feriem repræsentamus Lectoribus,
ut & ea, quæ jam dicta sunt, & quæ porro exposituri sumus, rectius
intelligantur.

(*l*) Ruthardum, qui A. 749. Arnolfsaugiæ Monasterium in Alsatia Inferiore
condidit; WIMPHELINGIUS de Episc. Argent. pag. 23. Zaringiæ
Comitem vocat, substitutus fundamento.

Add. HERZOGIUS iu Chron. Alsat. Lib. 3. pag. 71. Monasterium
sub Ludovico Pio Imp. in Ortenaviam translatum Schwarzach vocatur.
At Comitis Zaringiæ nomen monumentis ignotum est. Duces Zaringiæ
non nisi seculo XI. comparere incipiunt.

Birtilo-
nes &
Bertoldi
Comites
a seculo
VIII.

§. VI.

Anno 770. Monasterio S. Galli traditio in villa *Aginesheim*
Pirahtilone Comite facta est. (m)

A. 786. Ekino quidam bona in *Pago Piritiloni* in villis
Reothaim & *Amalpertiwilari* sub Carolo Rege & *Piritilone*
Comite eidem S. Galli Cœnobio donavit. *

Eodem anno Chartam traditionis prædii in *Pago*
Bertoldesbara siti; testes signarunt *Birtilonus* & *Bertoldus Comites*.

Sed & alia hoc anno Abbatiae S. Galli donatio in *Paco*
Pirihteloni in locis *Althaim* & *Hootzhaim* sub Carolo Rege &
Pirihteloni Comite facta.

A. 794. *Perboldus Comes* amplissimam in pluribus
Brisgoviae villis donationem S. Gallo fecisse scribitur.

A. 800. Chadaloh, filius *Perahtoldi Comitis*, hereditatem
suum in villa *Wanga*, ad Pagum Bertoldesbara spectante, San-
Gallenibus dono dedit.

Biennio post Wago & Chadaloh, filii *Perahtoldi Comitis*
novum Monachis istis donum contulerunt. Altum inde in Chartis
seculi IX. de Bertilonibus & Bertoldis silentium. At seculo X.
Brisgoviae Comites denuo comparent frequentes.

§. VII.

(m) Apud HERRG. *Genealog. Habsb.* Tom. II. n. XI. seq. Chartas singulas
suis annis invenies.

§. VII.

Anno 968. *Pirihtilone Comite* concambium bonorum in Kachinhova & in Perchusa inter S. Trutpertii & S. Galli Monachos factum est. *Berghusum* prope Friburgum Brisgoviae situm est.

Iidem
Sec. X.
Brisgo-
viae Co-
mites.

A. 990. Otto III. Imp. Wormatiensi Ecclesiæ prædium Scaleja, (n) in Pago Brisiggovæ & in *Comitatu Birthilonis Comitis* situm donavit. (o)

A. 993. Otto III. ob petitionem *Birchtilonis Comitis* ad ecclesiam S. Cyriaci in villa Sulzberg dedit, quicquid in ista villa habuit in Pago *Brischouwe* & in *Comitatu superius jam scripti Birchtilonis Comitis* situm. (p)

Eodem tempore vel paulo ante *Birtilo* Monasterio Sulzberg a se constructo, prædia quædam donavit.

A. 994. Otto III. Monasterio *Waldkiricha*, Benedictinæ Regulæ Monialium, in Pago *Brisiggowe* & in *Comitatu Birthilonis Comitis* sito, libertatem Augeæ & Corbejæ Monasteriorum dedit. (q)

(n) Per Scalejam vicus *Schelingen* prope Burckheim & Limpurg intelligitur, non *Schliengen*, ut plerisque est vñsum.

(o) Ex autographo. Vid. *Cod. Dipl. nostrum*.

(p) Vid. *Codex Diplom.*

(q) Ex autographo Collegiatæ Waldkirch, quæ tum fuit Parthenium, S. Margarethæ dedicatum.

A. 995. IV. Kal. Jan. idem Otto Imp. eidem Monasterio Waldkirch quinque mansos cum area una in dominicata villa (r) *Schafhuson*, in Pago *Brisigowe* dicto, in Comitatu *Birthilonis Comitis* sitos, nec non locum *Hard* inter villam *Uvila* & *Scafhuson* donavit. Actum Erestheim. (s)

Eodem Anno 995. Cæsar inter Episcopum Wormalt. & Abbatem S. Galli concambium confirmat, quo prædium Scaleja in Ducatu Alamannico, in Pago *Brisachgowe*, in Comitatu *Birichtilonis Comitis* situm, Abbatie S. Galli traditum est.

A. 999. IV. Kal. Apr. Otto III. Imp. rogante Hermanno, Sueviæ Duce, B. Comiti suo jus concessit, in quodam suo loco *Villingen* publicum faciendi mercatum cum moneta, telonio ac bonari. Villinga bonum Zaringicum fuit, ut patebit inferius; quare B. hic Comes haud dubie ad Zaringiae Ducum referendus majores.

§. VIII.

Seculo
XI.

Anno 1004. Henricus II. Imp. Sulzbergeni Monasterio facultatem dedit faciendi mercatum in loco *Rincka*, in Pago *Brisgove*, in Comitatu *Bertholdi*.

(r) Villa dominica fuit Villa Regia vel Imperialis. Villæ hæ filio juniore *domaniales* vocantur.

(s) Ex autographo ejusdem Collegiatæ. Erstein Inferioris Alfatiæ vicus est.

A. 1008. Pirrtelo omnem suam hereditariam partem cum manu fratris sui *Gebehardi* ad Casam Dei in Sulzberg, in Pago *Prisicheueue*, in Comitatu *Adalberoni Comitis*, tradidit. Subscriptis Chartæ *Peretholt Comes*.

Ipsum D. Margarethæ Monasterium in Waldkirch in Nigra Silva, quod in Collegium Canonicorum deinceps conversum, idem Birtelio instituisse perhibetur. (t)

Supereft adhuc Parochialis Ecclesia vetus, Munzingam inter & Mengam, Inferioris Brisgoviae vicos, quæ vocatur Birtelonis Ecclesia. (u) A quonam Birtilone suum ea traxerit nomen non liquet.

A. 1016. Henricus II. Imp. Schutterano Monasterio mansum in villa Friesenheim, in Comitatu *Bertoldi* in Pago *Mortinaue* concessit. (x)

A. 1028. Conradus II. Imp. Ecclesiæ Basil. quasdam venas & fossiones argenti in Comitatu *Bertholdi* & in Pago *Brisichgowe* tradidit.

A. 1047. Henricus III. Imp. Meginodo cuidam regalem mansum in villa Waltchirichun, in Pago *Alpegouue*, (y) in Comitatu *Berechtoldi Comitis* situm;

E 2

(t) GUILLÉMAN. *Habsburg*. Lib. IV. Cap. I. p. 155. & Cap. II. p. 158.

(u) *Birtelskirch*.

(x) SCHANNAT *Vindem. Liter. Collect.* I. pag. 19.

(y) Waldkirch. Heic non Collegiata, nec oppidulum in Nigra Silva, sed vicus

A. 1048. Henricus idem Imp. Ecclesiæ Basil. confirmat bona in Pago *Brysichegowe*, in villis Mulinheim & Ougheim, in Comitatu *Berchtoldi Comitis*, nec non in villa Piætensole in Comitatu *supradieti Berchtoldi Comitis*.

A. 1049. idem Imp. Monasterio Rhinau, in Pago Turgoviensi Alemanniæ Ducatus, in Comitatu *Bertoldi Comitis*, possessiones confirmat, & inter has in Albogene Cellam, quæ dicitur *Alba*, (z) *Aloffa*, (a) *Waldkircha*.

A. 1052. Hesso quidam *Duce Bertoldo, Comite Herimanno* Capellam S. Nicolai in Eystat, Brisgoviae vico, instituit. (b)

§. IX.

Epicrisis.

Antiquissima harum Chartarum Birtilonem, ut Superioris Alfatiæ Comitem refert. *Aginesheim, Egesheim*, Anno. 770. memoratum, oppidulum Alfatiæ est, ex quo Comites Egisheimenses suum nomen ceperunt. Unde Pirahilonem illum Comitem Comitibus Provincialibus Alfatiæ annumeravi. (c)

hujus nominis intelligitur prope Waldshut, qui trihorio à S. Blasii Monasterio distat; quique situs fuit in Alpegovia. Altera Waldkircha, ubi Collegium Canonicorum est, ad Brisgoviam refertur.

(z) Monasterium S. Blasii.

(a) Hodie *Alphen*, vicus duplex inter Waldshutum & S. Blasii Abbatiam.

(b) Charta inter Documenta Badenf.

(c) *Alfatia Illust. Tom. II. p. 497.*

In ejusdem seculi VIII. progressu Bertilones in Brisgovia reperis; qui seculo sequenti intermortui quasi, majore cum splendore seculo X. in Brisgovia rufus comparent. Undecimo autem sub Bertoldorum nominibus in vicinis quoque & circumjacentibus Ortenaviæ, Nigræ Silvæ, Sueviæ, & Franciæ Orientalis regionibus divites eos atque terrarum potentes reperimus Dynastas; quibus & Landgraviatus totius Brisgoviae commissus; uti Comitatus Provincialis Superioris Alsatiae Comitibus Habsburgicis, Zaringorum agnatis, a Cæsaribus quoque concreditus fuit.

§. X.

Brisgovicæ autem Chartæ, sub Ottonibus, Henrico Sancto, Conrado Salico & Henrico III. quum Bertilones, Bertoldos, Comites Brisgoviae memorent, cur non in his quoque Bertoldi I. majores quæramus? Omnes certe in eadem provincia ejusdem nominis atque dignitatis participes, ejusdemque muneris ac officii administratores, per successiones ætatum, ita sese exceperunt, ut alter alterius filius vel agnatus esse potuerit.

Bertilo-
nes Za-
ringor.
majores.

An autem nexus in illo Bertilone, qui Anno. 1008. Sulzbergense Cœnobium condidit, quod Vignierius facit, quod Chifletius, Blondellus, eorumque sequaces admittunt, vel in fratre ejus Gebhardo, quod facit Pistorius, vel in alio Pirtilone,

E 3

qui jam A. 968. Comes Brisgoviae fuit, vel in Kanzelino, Guntramni Divitis filio, quem eundem cum Lantolo Einsidensi faciunt, quærendus sit, conjectura verisimili suspicari quidem, at historica certitudine determinare non ausim. Unde sepositis conjecturis ad certiora progredimur, atque in Bertoldi I. Ducis subsistimus patre, nempe in Bertoldo illo Comite, quem A. 999. Villingam, bonum haud dubie Zaringicum, possedisse ostendimus. (d) Reliqui Bertilones in majorum ejus censendi sunt classe, Habsburgenium agnati; licet graduum agnationis ratio probari non possit.

§. XI.

Stemmatis præstantia.

Ita ad seculi X. tempora certis historiæ documentis Zaringo-Badensis Domus afflurgit, atque inter antiquissimos Alsatiæ Brisgoviaeque Dynastas & Comites suas figit origines.

Bertoldus I. Dux Badensium sator ex nobilissimis Optimatibus Germaniæ regni prognatus; (e) ex Dynasta potente & Provinciali Brisgoviae Comite ad solium Ducale Carinthiæ seculo XI. promotus est.

Tantam antiquitatem dignitatis Ducalis, a majoribus Badensium suæ Domui illatae, vel in Regiis Gentibus, Francicam & Lotharingicam si excipias, frustra hoc ævo requires.

(d) Vid. §. X. & XI.

(e) Verba hæc sunt *Fragmenti Historici* ad A. 1125. apud URSTIS. Part. II.

§. XII.

Io. Aventini & Chronicci Carionis celebritas facit, ut appendicis loco eorum quoque de Zaringicis originibus traditiones apponamus.

Ab Ernesto I. Sueviæ Duce, eas repetit **AVENTINUS.** (f) Putat enim Ernestum hunc, duc̄ta in matrimonium Gifela, Hermanni II. Sueviæ Ducis, & Gerbergæ Burgundicæ filia, Suevorum Ducatum ab Imperatore Henrico obtinuisse, duosque progenuisse filios, Ernestum & Hermannum, a quibus Zaringenses originem traxerint. **CARIO** (g) autem ab Hugeberto, fratre Teutbergæ, uxoris Lotharii II. Zaringenses derivat. Sed neuter sententiam suam argumentis probavit. Gerberga, Gifelae mater, filia cum fuerit Conradi, Burgundiae Regis, Nicolaus Vignierius(h) Aventinianæ hypotheseos fautor, causam hanc allegavit, ob quam ex regia Burgundionum stirpe ortos se praedicarint Zaringi.(i)

Aventini
& Cario-
nis opi-
nio.

(f) *Annal. Boicor.* Lib. V. Cap. 5. n. 19.

(g) *Chronici* Lib. IV. pag. 395. & 423.

(h) **NICOLAUS VIGNIERIUS** in *Chronico Rerum Burgund.* ad A. 1015. pag. 120.

quem cum HIERONYMO VIGNIERIO noli confundere.

(i) Vignierianæ de Marchionum Badenium origine, ex Burgundiae Regibus ducenda, sententiae accefferat olim **CHRISTIANUS KECKIUS**, Confiliarius Bada-Durlacenfis, vir elegantis ingenii. In *Carmine Nuptiali* enim, quod Anno 1670. Friderico Magno obtulit Caroloburgi, ita canit:

„Augustoduni genus alto a fagine Regum.

„Hinc Hochberga ferox.

Verum in Genealogicis rationibus stirpem non constitueret
foeminas, ignorare non potuerat, dum haec scriberet, Vignierius.

§. XIII.

Felicitas
Fabri.

Ceterum in constituenda Domus Badensis antiquitate
impudentior nemo fuit, quam **FELIX FABER**, Monachus
Ulmensis; (*l*) qui audacter professus est, Marchiones Badenses ab
Imp. Vespasiano ad bellum Judaicum ex Germania fuisse vocatos,
suoquo aeo literas vocationis in Badensi tabulario adhuc fuisse
superstites. Fabula vix condonanda auctori, nisi ejusdem seculi
Caesar **FRIDERICUS IV.** privilegia a Julio Caesare atque Nerone,
Romanis Imperatoribus, Austriae data, jactasset, firmasset. (*m*)

§. XIV.

Transitus
ad Lib. II.

Ordo rerum requirit, ut a Periodo **CONJECTURALI**;
quae Primum nostrum Librum componit, progrediamur ad certas;
quae idoneorum monumentorum testimoniis nituntur.

Periodos has in duos Libros, **ZARINGICUM** nempe &
BADENSEM dividimus.

Keckium sequitur **Jo. FECHTIUS**, Hochberga - Marchicus, in *Hist. Colloquii Emmending. C. I.* p. 7.

(*l*) *Histor. Suevorum. Lib. I. Cap. X.* Scripsit seculo XV.

(*m*) Literas has Julii Caesaris & Neronis edidit **LUNIG Archiv. Imperii Part. Spec. Contin. L** sub rubro *Oesterreich* pag. 3. Friderici IV. Confirmatio
horum Privilegior. data A. 1453. extat ibidem pag. 33.

TAB. III

T A B U L A III. D U C U M Z A R I N G I A E S T E M M A

BERTOLDUS, qui in Chartis Ann. 999. 1004. 1008. Comes Brisgoviae legitur.

BERTOLDUS I. ex Comite Brisgoviae Dux Carinthiae creatus Ann. 1060, in compensationem Suevi Ducatus, quem Agnes Imperatrix Rudolpho Rheinfeldeni Comiti Ann. 1057. contulerat; depositus Ann. 1073. titulo tamen *Ducis* retento; † 1077. sepultus Hirsaugiae. Ux. 1. Richwara stirpis incertae. 2. Beatrix, filia Ludovici Comitis Moncionis † 1092.

BERTOLDUS II. Dux Sueviae renuncianus a Guelphis adversus Fridericum Scaufensem A. 1092. Abutiam D. Petri in Silva Nigra condit A. 1093. Transactione cum Friderico Scaufensi inita Sueviae Ducatum amittit A. 1098. † d. 12. Apr. 1111. Uxor Agnes, Rudolfi Suevi Anti-Cælaris filia.

BERTOLDUS III. *Dux Zaringia* Friburgum Brisgoviae condit Ann. 1120. † 1123. Molsheim in Alsatia occisus. Ux. Sophia, filia Henrici Nigri, Bavarie Ducis.

BERTOLDUS IV. *Dux Zaringia & Rector Burgund.* Transactionem cum Friderico I. Imp. & Beatrice, Rainaldi filia, init Ann. 1156. qua, dimisso Regni Arelatenis Rectoratu & Comitatu Burgundie eis Juram, Rectoratum in Burgundiam minorem seu Helveticam retinet. Friburg. Helvet. condit in Pago Aventensi A. 1178. † Id. Sept. 1186. Ux. Heilwigis stirpis incertae.

BERTOLDUS V. *Ducum Zaringie ultimus;* Bernam condit An. 1191. folio Imperii destinatus A. 1198. acceptis a Philippo Suevo XI. mille marcis argenti juri suo renuntiat. † Kal. Maii 1218. improlix. Uxor Clementia, filia Stephani Aufonie in Burgundia Comitis, marito superstes.

CONRADUS *Dux Zaringie* A. 1127. in Comitiis Spirensibus ab Imp. Lothario II. qui Rainaldum proscripterat, Comitatum Burgundie & Rectoratum totius Regni Burgundici obtinet. Inde Titulus *Ducis & Rectoris Burgundia*. † 1152. Ux. Clementia, filia Godofredi Namurensis Comitis.

ADELBERTUS, cuius mentio in Charta An. 1152. & 1181. *Ducum Tercium* anchor. Vid. Tab. IV. Due. Tec.

RUDOLPHUS, in Archiep. Mogunt. electus A. 1160. sed non confirmatus, fit Episcop. Leodiensis An. 1168. † 1189.

HERMANNUS Marchio, *Badensium factor,* ex Marchione monachus Cluniacensis † 1074.

Vide infra Tabulam VI. Marchion. Badest.

RUDOLPHUS † in tenera aetate.

HUGO, cuius mentio in Charta An. 1152. & 1152. in alia An. 1160.

GERHARDUS, ex monacho Hirsaug. Episcopus Constantiens. Ann. 1084. † 1110.

AGNES, nupta Stephano I. Burgundie Comiti, cui agnomen *Tite-hardi*, cuius filius Giselherus III. puer perit improlis An. 1126.

CLEMENTIA, nupta Henrico Leoni A. 1147. repudiata An. 1167. Germana vel Anna de Zeringen, ux. Humberti III. Comitis Sabaudie † 1162.

AGNES, nupta Egenoi Comiti Uracenii; unde Comites Friburgi & Fürstenbergenses, qui mortuo Bertoldo V. Suevicis Zaringorum & Silvie Nigre terras cum Friburgo Brisgoviae acceperunt. Vid. Tab. V. Comitis Friburg.

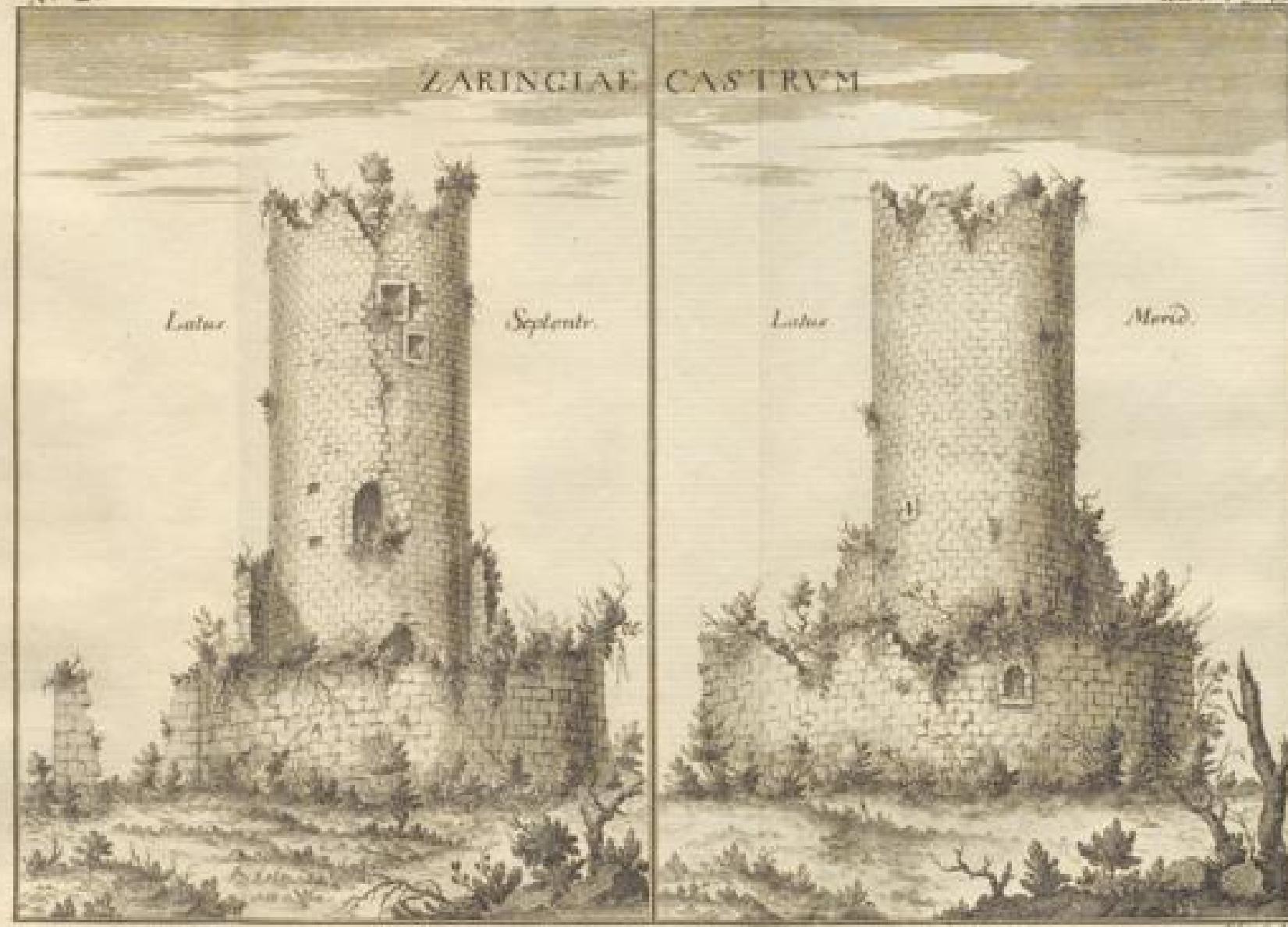
ANNA, nupta Ulrico Comiti Kiburgensi, ex hereditate fraterna accepit allodia Helvetica.

III. A I O S A T
A P R E S T C T A I D Z I L A E M U C U D

Landschaft
Kreis

Nr. 2

Tav. I. pag. 43

Landesbibliothek
Karlsruhe